

odnehati, dokler ne dobimo toliko izobraženega naraščaja, da bodo po vseh naših uradih, višjih in nižjih, delovali slovenski uradniki. Le tako se nam bo mogoče ustavljati uspešno vedno silnejšemu navalu in prodiranju tujcev.

Državni zbor.

Graja nemškimi poslancem.

Vsenemški poslanci surovo napadajo češke poslance ter jih grdo psujejo. Zato so zahtevali poslednji že zaporedoma, da se skliče grajalni odsek, kateri ima stvar preiskati in poročati zbornici. Zbornica je bila prisiljena, že nekaterim nemškim poslancem izreči grajo, za katero se pa nemški Prusaki prav malo brigajo.

Vodstvo „Slovanske zveze“.

Začetkoma vsakega zasedanja si mora po svojih pravilih „Slovanska zveza“ izvoliti svoje predsedstvo. V predsednika sta bila izvoljena gg.: dr. Ploj in prof. Barvinski.

Za Ruse.

V eni zadnjih sej „Slovanske zveze“ se je sklenilo, da Slovenci in Hrvati izrazijo svoje želje, naj bi se Rusom posrečilo, premagati v zdajšnji vojski sovražne Japonce. To se je naznanilo ruskemu poslancu na Dunaju, ki se je za ta izraz tudi srčno zahvalil.

Kaj bo z državnim zborom?

„Slovanska zveza“ je sklenila, da se pridruži v sedanjem težkem boju Čehov proti Nemcem obstrukciji ter podpira Čehe. Zolja Nemcev in dr. Körberja, da ostanejo Čehi osamljeni, se ni izpolnila. Vsi slovanski poslanci razun Poljakov in laški poslanci so se združili proti vladi in proti nemškimi strankam. Slovanske stranke ne puste nobenega posvetovanja v zbornici, dokler ne odstopi zdajšnje ministrstvo, katero se je tako tesno zvezalo z Nemci proti Slovanom. Poljaki in Nemci zahtevajo od vlade, da naj se državni zbor ne razpusti, ampak naj se da čas Nemcem, da bodo oni premagali obstrukcijo. Čehi in z njimi združeni Slovani — razun Poljakov — ne delajo zdaj nič drugega, kakor to, kar so delali več let Nemci. A čudno, takrat je bilo vse po opravičnem redu parlamenta, kar se je zblubilo vganjati Nemcem. Zdaj pa isti Nemci zmerjajo Čehe, ko le-ti Nemce posnemajo. Mogoče, da vlada v kratkem odgodi ali zaključi državni zbor ter si privoščiti na podlagi § 14 vojaške novince; po velikonočnih praznikih pa zopet skliče državni zbor. Med tem bodo stuhtale nemške stranke nov načrt, kako bi mogle vničiti slovansko obstrukcijo.

Poslanec Wolf.

V seji dne 12. marca je zaklical poslanec Wolf češkemu poslancu Škala: „Vi ste stari l. p. Vse češke poslance je ob enem grdo opsoval. Grajalni odsek je izvolil dr. Ploja za svojega poročevalca, ki je v seji dne 15. marca predlagal, naj se izreče Wolfu graja cele zbornice. Wolf se je izvijal in izgovarjal čes, da je bil hudo razdražen, ko je spregovoril one psovke. Ugovarjal je Wolfu dr. Dyk precej obsirno tako, da mu je hotel predsednik grof Vetter vzeti besedo. Dr. Dyk si je takoj pomagal s tem, da začne češko govoriti. Ko se je imelo začeti glasovanje, so vse nemške stranke razun krščanskih socialcev zbežale iz zbornice. Navzoči poslanci: Čehi, Poljaki, „Slovanska zveza“ in krščanski socialci so soglasno izrekli grajo Wolfu radi njegovega psovovanja. A Wolf je že prej izjavil, da se za to grajo prav nič ne briga. Govoril je tudi novoizvoljeni češki poslanec grof Sternberg proti Wolfu. Med njegovim govorom zakliče neki vsenemec: „Čujte, ta češki poslanec je pa drugim pokazal svojo zadnico“. Grof Sternberg mu odgovori: „Škoda, da niste bili tudi vi zraven“.

Politični ogled.

Dijaški nemiri na Dunaju. Nemški bursi na Dunaju napenjajo vse sile, da bi

nenemskim visokošolcem dokazali, da nimajo nobenih pravic na dunajskem vseučilišču. Pri tem drži vlada svojo materinsko roko nad nemškimi burši, ki so tako nasilni, da so nemške dijakke pregnali celo od že plačanih kosil v dijaški kuhinji in da so se predznili izdati geslo: „Slovane izstradajmo!“ Vladi v zahvalo nemški burši pojo „Die Wacht am Rhein“. Prišlo je v preteklem tednu zato med nemškimi in slovanskimi dijaki do velikih pretepotov. Slovani so hoteli na vseučilišče, a Nemci so jo zasedli in niso nikogar pustili notri. Zato so se udarili. Kaj imajo nemški dijakke morda drugačna spričevala kot slovanski? Kaj je morda vseučilišče sezidano s prusovskim denarjem ali z avstrijskim, torej večino slovanskim? Taka vprašanja se nam vsiljujejo v glavo pri teh dogodkih. Nemški burš misli, da on sme vse, slovanski dijak bi pa se v svojem materinem jeziku ne smeli med seboj govoriti. Tako neznosno so razmere na naših vseučiliščih. Zato pa moramo povsod, na vseh shodih zahtevati, da nam vlada da slovansko vseučilišče v Ljubljani! Občine, ki niso se poslale take peticije na ministrstvo naj store sedaj. Izroči jih lahko poslancem. V seji državnega zbora so češki, slovenski, hrvaški in laški poslanci skupno pozvali Körberja, naj izjavi, ako hoče z isto odločnostjo in z istimi sredstvi varovati izjave nenemškega dijaštva na dunajskem vseučilišču, kakoršne je zagotovil nemškimi buršem v Pragi, ko so jih Pražani nekoliko okrcali, ker so že preveč oblastno in raztaljivo izzivali češko občinstvo. — Izvrševalni odbor slovanskega, italijanskega in rumunskega dijaštva dunajske univerze je zato sklenil sledečo resolucijo: Izvrševalni odbor slovanskega, italijanskega in rumunskega dijaštva dunajske univerze izjavlja, da hoče dijaštvo tudi nadalje boriti se najodločnejše za akademično enakopravnost vseh v Cislitvaniji zastopanih narodov, dokler je najvišja akademična oblast ne pripozna. Vlada se namreč upira, rešiti češko, slovensko in italijansko vseučiliško vprašanje v tem smislu, kakor zamaž zahteva tekem desetletij volja naroda. Zato so slovanski, italijanski in rumunski dijakki prisiljeni nastopiti kot enakopravni akademični državljani, a ne kot nadležni gostje. Izvrševalni odbor je nadalje ukrenil v pričo dejstva, da je sedaj univerza zaprta in da je raditega tovarišem nemogoče, na akademičnih tleh dostojno manifestirati za svoja sveta prava, da opusti vsako protidemonstracijo toliko časa, da se univerza znova ne otvori.

Položaj v Macedoniji. Prošli teden se je mudil v Mariboru o. Pavel Ciurcia, frančiškan iz Albanije. Pripovedoval je, kako brezupen je položaj vatašev v Macedoniji. Ako ne pridejo velevladi na pomoč, boče Turčija kristjane izstradala in pomorila. V spodnji Albaniji vlada dosedaj še mir, a bati se je, da tudi tamkaj vzbukne vstaja Albancev proti slovanskim kristjanom.

Lakota v Španiji. V Španiji preti lakota. Iz vse dežele prihajajo poročila o strašni revščini. V Valladolidu je prišlo do velikih izgrediv. Tisočglava množica je hrumela po cestah, nosila črne zastave in klicala: „Dajte kruha in dela!“ Policija je streljala na ljudi in jih mnogo ubila ali ranila. V Barceloni so špansko zastavo poteptali v prah.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Katol. polit. društvo za kozjanski okraj priredi dne 26. aprila (tretjo nedeljo po veliki noči) zborovanje pri Janezu Gubenšku na Lešnici.

Mariborske novice. V tukajšnjem poslopju okrožne sodnije so prijeli 26 letnega Rudolfa Habel iz Weizenkirchena na Gornjem Avstrijskem. Dolžijo ga raznih goljufij. Habel

je poslušal v porotni dvorani obravnave in tam ga je spoznal policaj. Ko je Habel to opazil, zbežal je iz porotne dvorane ter se skušal skriti v poslopju, kar se mu pa ni posrečilo. — Pri nekem tukajšnjem ključavničarskem mojstru je tepel pomočnik Mihael Herrscher dva učenca z železnim drogom ter ju poškodoval. Suroveža so aretirali. — Za štiridesetletno zvesto službovanje je bila v mariborski kaznilnici nadpazniku gosp. Ivanu Božiču slovesno pripeta častna svetinja. — Dne 18. t. mes. je umrla v Mariboru gospa Regina Miklošič, vdova učiteljskega profesorja, v 68. letu svoje starosti. — Na stavbinskem prostoru g. Špasa v Betnavski ulici se je ponesrečil 26 letni oženjeni žagar Polančič. Padlo mu je težko železo na desno roko ter ga močno poškodovalo. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Mariborske porotne obravnave. V sredo, 9. t. m. je bil obsojen posest. Štefan Dukarič iz Cvetlina na Hrvaškem na 8 let težke ječe, ker je oropal kmetu Jož. Mlaker 109 K 92 vin. — Martin Rečnik, kočar v Krčevini pri Ptujju se je omožil leta 1895 z vdovo Nežo Pihler, posestnico v Krčevini, ki je imela iz prvega zakona tri otroke, med temi eno hči Nežo. V začetku sta živela zakonska mirno, toda glanskega leta se je začel v hiši prepir, ki se je končal strašno. Mož je začel piti nesrečno žganje, ki je že povzročilo toliko gorja. Žugal je večkrat ženi da jo ubije, za kar je bil že večkrat kaznovan. Dne 7. novembra l. l. je prišel pijan domov ter ustrelil na ženo in hčer iz revolverja. Žena je sicer okrevala, toda hči je vsled dobljenih ran umrla. Rečnik se je hotel nato ustreliti, toda slabo se je zadel. Obsojen je bil na dvanajst let težke ječe. Tako daleč privede človeka žganje. — Zaradi posilstva in roparstva se je zagovarjal v petek, dne 11. t. m. 15 letni Dominik Koletnik, hlapec v Ruperčah. Obsojen je bil na dve leti težke ječe. — Dne 21. jan. 1904 so pili v gostilni Franca Herga v Dornovi bratje Janez, Ignacij in Anton Arnuš. Proti večeru so prišli v gostilno fantje Mihael Šegula, Simon Hergo in Anton Čuš, ki so začeli prepir z gori imenovanimi. Da bi preprečil pretep, ukazal je gostilničar zadnjim trem, naj zapustijo gostilno. Čez nekaj časa so se tudi bratje Arnuš odpravili na pot. Nedaleč od gostilne pa so jih napadli Šegula, Hergo in Čuš. Mihael Šegula je udaril Antona Arnuš z ročico tako močno po glavi, da se je takoj zgrudil na tla in je vsled te rane drugi dan umrl. Pri porotni obravnavi dne 12. t. mes. je bil obsojen 18 letni Mihael Šegula, doma iz Dornove, na štiri leta težke ječe. — V zadnje poročilo se nam je vrinila pomota, ker Ant. Juhart ni doma iz Stare vasi, ampak s Htinja na Pohorju pri Slov. Bistrici.

Iz Hoč pri Mariboru se nam poroča: Med postajama Maribor—Hoče je povozil vlak v noči na 6. t. m. ženo posestnika Alojzija Cerič iz Marije v Brezju. Truplo so prepeljali v mrtvašnico v Hoče.

Kapela pri Radgoni. Dne 14. febr. t. l. vršila se je pri nas redka slavnost. Viničarja Mihael in Marija Rautar sta obhajala zlato poroko. Spremljana od venčanih beloblečenih vnukinj in od sorodnikov, sta pokleknila pred oltar ter ponovila svojo zakonsko obljubo. Med ganljivim obredom zalesketala je v marsikaterem očesu prisotnikov solza radosti. Popoldne so se zbrali gostje, nazdravljali slavljencema ter veselo prepevali lepe stare pesmi, ki se — žal — med mladino že skoro celo pozabljajo. V svojem veselju pa gostje niso pozabili učeče se mladine, zato so zbrali 7 K 10 v za dijaško kuhinjo. Bog daj zlatoporočencema dočakati še biserne poroke!

V Ljutomeru je hodil minoli teden neki človek, ki se je izdal za hrvatskega župnika Ivana Vimpož iz Trnja. Ker se je zdel orožnikom sumljiv, so ga prijeli. Dokazalo se je, da je neki Anton Jager, krojaški pomočnik iz Angerja blizu Weiza.

V Babincih pri Ljutomeru je dne